

Siarczasty mazur

Salonowa stylizacja mazurka często tańczona na ludową modłę – rysuje Andrzej Wieteska

Krzysztof Komarnicki opisuje oba tańce w obszernym [haśle](#) w dziale WIEDZA:

Mazur z kolei jest tańcem salonowym, który zyskał europejską popularność na początku XIX wieku. Oczywiście, u nas po dworach szlacheckich tańczono go na quasi-ludową modłę, ale za granicą przydano mu kroki francuskiego kadryla, co miało o tyle sens, że oba tańczy się z przytupem. W Europie był to więc balowy taniec korowodowy, co zdumiało biednego [Chopina](#), gdy jego wiedeńscy znajomi chcieli go podnieść na duchu po wybuchu Powstania Listopadowego i urządzili „wieczór polski”, o czym kompozytor donosił rodzinie w liście z 22 grudnia 1830 roku: „Wczoraj u Bayerów tańczono mazury. Slavik jak baran leżał na ziemi, a jakaś stara niemiecka Contessa, z dużym nosem i dziurawą fizjognomią, trzymając się (jak to dawniej bywało) zgrabnie dwoma paluszkami za sukienkę, z głową sztywnie do tancerza zwróconą tak, że aż kości od szyi, gdzie która mogła, wylażyły, dziwne jakieś walcowe pas długimi a chudymi mamrotała nogami”.

W naszym KANONIE znajdują się dwa słynne mazury Stanisława Moniuszki z oper: [Straszny dwór](#) i [Halka](#).

Z kolei w dziale LEKCJE można pobrać [scenariusz](#) o mazurze dla szkół podstawowych.

A dla ciekawskich w MULTIMEDIACH cała [Podróż ponaddzwiękowa](#) o polskiej muzyce ludowej.